

Протокол

№

гр. София, 20.03.2012 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в
публично заседание на 20.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **2523** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 10.00 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – С. И. Б. редовно уведомена, не се явява, представлява се от адв. Г. с пълномощно по делото.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Н. Е. М. редовно уведомена, не се явява, представлява се от адв. Г. с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – Изпълнителния директор на АГКК редовно уведомен, се представлява от адв. М. с пълномощно по делото.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА – С. И. Д. редовно уведомен, не се явява, представлява се от адв. Н. с пълномощно по делото.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА – М. А. А. редовно уведомена, се явява лично.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА – СО чрез район В. редовно призван, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и
О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Адв. Г. - Няма да соча нови доказателства. Нямам искания по доказателствата.

Адв. М. - Няма да соча нови доказателства. Нямам искания по доказателствата.

Адв. Н. - Няма да соча нови доказателства. Нямам искания по доказателствата.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

Адв. Г. – От името на моите доверители моля да уважите подадената жалба и да отмените заповедта, касаеща имота на моите доверители и да разпоредите връщането на преписката за процедиране от АГКК. Моля да ни присъдите направените по делото разноски изразяващи се в адвокатски хонорар, заплатена държавна такса и депозит за възнаграждение на ВЛ. Моля срок за писмени бележки.

Адв. М. – Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна, по съображения, които ще изложа подробно в писмени бележки и в частност искам да изложа съображения относно границата с дерето.

Адв. Н. – Моля да отхвърлите жалбата и да оставите в сила заповедта, като заплатите направените от доверителя ми разноски, изразяващи се в заплатено адвокатско възнаграждение и депозити за ВЛ. Искането в жалбата е да се изработи кадастралната карта, в която границата между двата имота - на жалбоподателя и на моя доверител, да се съобрази с данните от регулацията от 1959 г. Заснетата в кадастралната карта граница отговаря на указанията, които са били дадени от СГС и са били задължителни, с приложеното по делото решение от 2008 г. Тези указания са били да се съобрази по-късно утвърдената регулация от 1972 г. Тази регулация е била утвърдена след като границата между двата имотът е съгласувана и е постигнато съгласието между страните, изразено в протокола от 1971 г. приложено по делото. На базата на тези съгласия между страните, СГС прие, че тази площ, която с регулационен план от 1959 г. е била отнета от имота на моите доверители и е включена в площта на имота на жалбоподателя, с плана от 1972 г. и с тяхното съгласие, тази площ се връща обратно в площта на имота на моя доверител. По този начин, това, което е било изразено и заснето в нотариалните актове от 1962 г. не може да бъде вярно сега при заснемането на кадастралната карта и не е възможно площта на имотите по актовете за собственост да отговоря на площта на кадастралната карта. Независимо от административни дела, които се водят, жалбоподателят предявиха иск за съсобственост да бъдат признати за собственици на тази площ, придадена с плана от 1959 г. ВКС отхвърли този иск като прие, че след като вече границата е установена и утвърдена, не само със заповедта, а и с тяхно съгласие от 1971 г. не може да се приеме, че те са собственици, защото площта се е върнала обратно в площта на имота на моя доверител. Не е нужно, когато това изменение на регулацията става със съгласието на страните, да има отделен нотариален акт, с който да се утвърждава връщането на площта на имота. съществуващите на място белези, съгласно чл. 38 от ЗКИР, не са меродавни, защото те биха били ползвани, ако нямаше действаща регулация от 1972 г. Неправилно ВЛ навлиза в тълкуване на съдебното решение и твърди, че с това решение и била отменена заповедта за регулация. СГС е дал изрично указания новото заснемане границата да бъде съобразно границата по регулацията от 1972 г. В допълнителното си заключение ВЛ обяснява, че постройките, които съществуват са били построени след регулацията от 1972 г. Очевидно, те са на границата и не могат да бъдат меродавни белези, за да се определя по тях кадастралната граница. Съществуващата на място ограда, видно от допълнителното заключение от СТЕ, със знака „Z” е приобщена и влиза в площта,

която по регулация от 1972 г. Следователно и тази някогашна ограда не може да бъде меродавен белег. Допълнително, в съдебно заседание ВЛ обясни, че това дърво, което в момента е заснела не е същото дърво, което е било нанесено в кадастралната основа към плана от 1972 г. и е било нанасяно в кадастралните основи към предходните планове. Това дърво сега е съвсем друго и различно. Площта на имота по кадастралната карта не може да отговоря на площта на имотите по нотариалните актове, тъй като площта по нотариалните актове е била регистрирана съобразно плана от 1959 г., а площта по кадастрална карта по плана от 1972 г. Смятам, че жалбата, с която се настоява да се отмени заповедта и преписката да се върне с указания да се приложи регулацията от 1959 г. или съществуващите на място материализирани граници не следва да се уважава.

ЗС М. А. А. – Поддържам казаното от адв. Н..

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.18 ч.

Административен съдия:

Секретар: